

De vice-voorzitter van de NOVA over

## **Het UNICA-Congres te Mulhouse van 24-31 augustus '61**

Al enige jaren pleeg ik u op deze plaats verslag uit te brengen van het jaarlijkse UNICA-Congres, dat dit jaar van 24-31 augustus te Mulhouse, Frankrijk, plaats vond. Moest dit verslag, wat de UNICA-Organisatie zelf betrof, de laatste jaren nogal in mineur zijn gesteld, dit jaar is er een belangrijke stap vooruit gedaan: de UNICA heeft nieuwe statuten gekregen die door alle leden-landen na uitvoerige discussie zijn aanvaard, óók door Engeland. De dreiging dat Engeland de UNICA zou verlaten schijnt hiermede voorlopig van de baan te zijn en er zou dan ook alle reden voor optimisme met betrekking tot de toekomst zijn, ware het niet dat zich weer andere wolken aan de horizon samenpakken. De Unica heeft namelijk al jaren met een chronisch gebrek aan kasmiddelen te kampen en verhoging van de contributie is niet te vermijden. Men wil nu de hoogte van de individuele landen-bijdragen afhankelijk maken van het aantal inwoners van het betreffende land. Voor landen met veel inwoners, zoals Engeland en Duitsland betekent dit een forse verhoging waarvoor de gedelegeerden geen mandaat hadden, zodat deze

aangelegenheid niet definitief kon worden geregeld. Voor Duitsland b.v. betekent de nieuwe regeling een verhoging van de jaarlijkse bijdrage van 150 tot 1000 Zw. Franken en voor Engeland nog meer. Voor ons land bedraagt de nieuwe contributie 250 Zw. Franken, zodat wij er nogal schappelijk vanaf komen. Zonder geldmiddelen kan de UNICA de voorgenomen dringend nodige verhoogde activiteit niet financieren zodat de toekomst er vooralsnog onzeker uitziet.

Het congres was ditmaal wat de aankleding betreft iets eenvoudiger dan voorheen, omdat Frankrijk zich door het uitvallen van Polen voor het tweede achtereenvolgende jaar als gastheer aandiende, wat een dusdanig zware belasting van de kas van de Franse federatie meebracht dat enige soberheid wel was geboden. Het behoeft geen betoog dat de stemming daar allerminst onder heeft geleden en dat de wegblijvers eens te meer ongelijk kregen. Waarom komen er toch zo weinig deelnemers uit Holland? Hebben wij werkelijk zo weinig filmers met voldoende internationale belangstelling voor hun hobby die bereid zijn er

een week vakantie aan te wagen? Zeker, het kost geld maar een gewone vakantie is óók niet goedkoop en ik geloof dat er vele filmers zijn die zich daardoor niet hoeven te laten afschrikken. In andere landen denkt men er, gezien het aantal deelnemers anders over. Men oordele zelf: Duitsland 44, Argentinië 2, Oostenrijk 5, België 17, Brazilië 2, Denemarken 4, Spanje 8, Finland 3, Frankrijk 38, Zweden 4, Zwitserland 16 enz. Het algemene niveau van de films lag iets lager dan vorige jaren, een verschijnsel dat zich in alle landen schijnt voor te doen en waarvoor een oplossing niet gemakkelijk is aan te geven. Misschien de politieke toestand die beoefening van onze hobby nadelig zou beïnvloeden? Of misschien alleen maar een normaal periodiek verschijnsel vergelijkbaar b.v. met zoiets als het conjunctuurverloop? Merkwaardig dan dat juist in een periode van hoogconjunctuur het peil schijnt te dalen. Hoe het ook zij, de topfilms waren ook dit jaar voortreffelijk en een tocht naar het congres ten volle waard. In totaal werden 62 films ingezonden door 16 landen. Hierbij waren 12 films 8 mm, de rest, 50 stuks waren 16 mm. 22 films waren op zwart-wit materiaal opgenomen, de rest op kleurenfilm.

Het landenklassement zag er als volgt uit:

1 België	6 Zwitserland
2 Duitsland	7 Spanje
3 Frankrijk	8 Zweden
4 Oostenrijk	9 Noorwegen
5 Italië	10 Nederland

7.28 Voor hen die menen dat dit resultaat voor Nederland teleurstellend is moet worden opgemerkt dat het ons de laatste jaren niet mocht gelukken tot de eerste tien te behoren, waaruit eens te meer blijkt dat alles betrekkelijk is. De Nederlandse inzending bestond uit drie films. In de documentaire klasse 'Verdwijnt Ambacht' van C. A. den Oudsten. Deze film werd 15e uit 21 in zijn categorie met ~~75,28~~ punten (maximum 100). Als genrefilm vertoonden wij 'Alpha en Omega' van J. Harmsma, welke film 10e uit 18 werd met 66,35 punten. Het best deed het speelfilmpje 'Morbophobie' van M. P. Bruyn en J. de Jong het: 9e uit 23 met 69,58 punten. Het was daarmee de hoogst beoordeelde film uit de Nederlandse inzending. Zoals gewoonlijk bevatte onze inzending niet de hoogst bekroonde films uit de NOVA-wedstrijd. De problemen die de synchroniteit en de Nederlandse teksten daarbij vormen gecombineerd met het gemis aan belangstelling bij de Nederlandse amateurs om zelf met hun film c.q. apparatuur naar de UNICA te trekken blijken daarvoor nog onoverkomelijke hinderpalen te vormen.

De hoogst gewaardeerde film van het congres was de genrefilm 'Aether' van de ook bij ons welbekende Belgische filmer Herman Wuyts, in dit geval samen met H. Kummel. Deze (sombere)film geeft op knappe wijze de visioenen van een stervende weer. De doodstrijd waarbij de stervende zichzelf en zijn gewaarwordingen in beelden op een toepasselijke omgeving projecteert is adembenemend. De film is in kleur. Enige technische trucages werden toegepast om het effect te verhogen: alle droombeelden werden via een spiegel gefilmd omdat de auteur van mening is dat daardoor een betere indruk van diepte ontstaat. Verder werd de hele film voorbelicht via een wit stuk papier om pastelachtige kleureffecten te verkrijgen. Of dit aan het resultaat veel heeft toe- of afgedaan heb ik niet kunnen constateren.

Als beste documentaire werd 'DADA' van de Duitse filmer Schaumann geklasseerd. Op boeiende wijze tracht de auteur in deze film aan te tonen dat het Dadaïsme in de moderne kunst voortleeft. M.i. was het meer een genre- dan een documentaire film.

Bij de speelfilms werd de Spaanse film 'El Paraguas' van Juan Pruna het hoogst gewaardeerd. In dit voortreffelijke filmpje dat omstreeks het begin van deze eeuw speelt, geeft een jonge vrouw haar eigenwijze echtgenoot een kostelijk lesje in zelfkennis zonder nochtans daarbij zijn gevoel van eigenwaarde te kwetsen. Een volkomen verdiende eerste prijs. De film 'Aether' haalde 77,50 punten, 'Dada' bracht het tot 75,00 en 'EL Paraguas' kwam met 76,08 punten uit de bus.

Van het filmpje 'Morbophobie' werden door verschillende landen en personen liefst in totaal 5 copieën gevraagd, die intussen gedeeltelijk aan de aanvragers zijn verzonden. Wèl een bewijs hoe dit filmpje werd gewaardeerd in dit internationale milieu, voor de makers iets om terecht trots op te zijn. In de Nova-wedstrijd kreeg deze film in de selectieklasse een eervolle vermelding. Waarmee ik maar zeggen wil... het kan verkeren!